

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lene Bro: Det lovforslag, som vi har på bordet i dag, må man vel anse for at være en direkte følge af det forslag til adoptionslov, som ministeren fremsatte for ikke ret lang tid siden. Jeg vil gerne have lov til at rose ministeren herfor. Det er mig en fornøjelse, at det bliver en socialdemokratisk minister, der får sat gang i tingene omkring de glemte børn. Det har været et problem, man tværpolitisk har arbejdet på at løse, og nu foreligger der et forslag til adoptionslov, der gør det muligt at klare denne problematik, og det takker jeg ministeren for.

I mine bemærkninger til lovforslaget må jeg hæfte mig ved dette, som jeg finder meget positivt, at retten kan bestemme, at parterne ikke skal konfronteres i retten, hvorved der kunne opstå pinlige situationer.

Plejeforældrene forstår måske nu, at det er deres pligt, lige så vel som det må være det offentlige pligt, at følge en sag op. Dette at få et barn i pleje er ikke bare noget, som går af sig selv, det bliver nu deres opgave at følge med; hvis de ønsker barnet til adoption, må de følge de regler, vi nu indfører. De tanker, som ministeren har gjort sig herom, håber jeg selvfølgelig vil indgå i adoptionslovudvalgets arbejde.

Jeg har en enkelt ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på, og som jeg gerne så ministeren tog hensyn til. Det drejer sig om de børn, der er anbragt på institutioner, og som har et meget tæt forhold til lederen af institutionen. Jeg kunne godt tænke mig, at man fik mulighed for, at lederen af institutionen kunne rejse sagen på lige fod med eventuelle plejeforældre og dermed over for offentligheden eller over for myndighederne påpege: her har vi altså et glemt barn, her har vi et problem, som skal løses, dette barn har været glemt i så og så lang tid. Det er muligt, jeg tager fejl, men jeg kan ikke umiddelbart få øje på muligheden for, at en sådan institutionsleder rejser dette spørgsmål over for myndighederne. Det så jeg gerne blev rettet.

Jeg må også rose ministeren for, at man sikrer personernes anonymitet.

Man må fremhæve bestemmelsen i den foreslåede § 475 b, hvorefter det er ministerens opgave at afgøre, hvor sagen skal indbringes, dersom barnets hjemting ikke er

nøjagtigt bestemt, dvs. hvis vi er inde i problematikken med de udenlandske børn. De to uheldige sager, vi har haft inde på livet, nemlig Jari- og Neilsagen, ville ikke kunne forekomme efter den nye lovs ikrafttræden, for så ville man simpelt hen kunne appellere til ministeren, og ministeren kunne bestemme, hvor sagen skulle afgøres. Det finder jeg er et stort fremskridt.

Jeg finder også, det er ønskeligt, at man kan få fri proces. Det kan ikke være meningen, at økonomiske grunde skal kunne forhindre, at barnets tarv varetages bedst muligt. Det må helt være samfundets opgave at bære omkostningerne ved varetagelsen af dette hensyn.

Jeg kan som sagt kun give mit samtykke og håbe på, at dette lovforslag går videre til retsudvalget og inddrages i behandlingen af adoptionsloven, så at vi, inden denne samling holder op, har en endelig afgørelse med hensyn til den foreslåede ændring af adoptionsloven. Kan det blive tilfældet, så må man sige ministeren tusind tak.

Thestrup: Jeg kan give min tilslutning til det forslag, der her er fremsat. Forholdet er jo det, at vi behandler i øjeblikket et forslag til adoptionslov, og i dette forslag til adoptionslov er der foreslået en bestemmelse i § 11, hvorefter adoptionsbevilling eller tilladelse til adoption kan meddeles, selv om forældrene eller værger ikke har samtykket heri, og i disse tilfælde kan forældrene eller værger i henhold til den foreslåede § 11 forlange sagen indbragt for retten. Det er fremgangsmåden herfor, det foreliggende lovforslag drejer sig om. Jeg finder, at de regler, der her er fastslået, er så gode, som de kan være, og jeg vil gerne give mit partis tilslutning dertil.

Nathalie Lind: Også jeg kan give min tilslutning til den foreslåede ændring af retsplejeloven, som ministeren jo bebudede, da vi behandlede forslaget til lov om adoption. Når nu nogle ordførere går ind i den materielle debat — jeg mener nu ikke, tiden er inde til at tage en fornyet førstebehandling af adoptionslovforslaget, men det er noget andet — er der én ting, jeg egentlig meget gerne ville spørge om. Når ministeren nu henviser til § 11, så ville det være vældig interessant at høre, om ministeren har i